

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] for dels at få dette arbejde gjort så grundigt som muligt, dels at få det fremmet mest muligt.

Nu er forholdet det, at efter den aftale ikke om klassificeringen, men om grundlaget for det videre arbejde med tjenestemandss-reformen, som er truffet med tjenestemandss-organisationerne, er der tale om, at man i den første del af perioden skal maksimere tilnærmelsen med 3 pct., så der vil altså blive nogen tid til rådighed, hvis ikke præcis den 1. juni skulle være den dato, hvortil man kan få det hele afviklet. Men jeg vil gøre, hvad jeg kan for at fastholde en så tidlig dato som overhovedet muligt, uden at jeg kan sige det mere bestemt, end jeg har gjort her.

Må jeg gøre den tilføjelse, at der vil også blive draget omsorg for, at tjenestemænd, hvis hidtidige eller nuværende løn og honorarer, når man lægger disse to ting sammen, overstiger lønningerne i henhold til den nye ordning, ikke vil få del i lønfremgangen.

Hr. Ivar Nørgaard var inde på spørgsmålet om stillingsbeskrivelserne og fremhævede stillingsbeskrivelserne som en forudsætning for indplaceringen. Jeg vil dertil sige, at der er jo, som hr. Ivar Nørgaard også omtalte det, indsamlet et ret betydeligt materiale fra styrelserne og organisationerne, et materiale, som på forskellig måde er suppleret, efter at man fik det, og som også har dannet grundlag for de indplaceringsforslag, der nu i øjeblikket arbejdes med, men jeg vil gøre den tilføjelse, at det ligger ganske klart, at der er behov for en yderligere indsats med hensyn til stillingsbeskrivelser og vurdering af arbejdsindsats og stillingsvurdering.

Kommissionen har haft et udvalg arbejdende med denne opgave, som hr. Ivar Nørgaard vil vide, og dette udvalg konkluderer i, at der bør nedsettes et permanent udvalg med et fast sekretariat, som kan arbejde løbende med stillingsvurderinger og med stillingsbeskrivelser. Man siger i slutningen af den betænkning, som udvalget har afgivet, at dette arbejde vil tage sin tid, og at man ikke må gøre sig ambitiøse forhåbninger om, at det er noget, der kan klares fra den ene dag til den anden — altså ud over det materiale, man i forvejen er i besiddelse af. Jeg foretrækker i og for sig, at et udvalg

fremfor at give løfter, som det måske mener at det ikke er i stand til at holde, udtaler sig på den nøgterne måde, som udvalget her har gjort, om opgavernes omfang og vanskelighederne, der er forbundet med at løse dem. Men jeg forudsætter, at vi får det sekretariat, og at dette sekretariat løbende kommer til at arbejde med tingene.

Hvis man nu stillede det op på den måde, at man sagde, at som vilkår for tjenestemandssreformen — altså for at gennemføre noget f. eks. i denne folketingssamling — da må vi have den stillingsbeskrivelse, og samtidig sagde, at den stillingsbeskrivelse, vi har, er ikke tilstrækkelig god, så måtte man altså simpelt hen opgive at få reformen ført igennem på nuværende tidspunkt.

Jeg vil dertil gerne føje, at det nye system, som vi får, er jo med aftaler et betydelig smidigere system end det tidligere, og det vil sige, at det åbner mulighed for løbende at foretage revisioner, hvis det skulle vise sig, at de arbejdsvurderinger og stillingsbeskrivelser, som man indhenter, skulle kunne motivere noget sådant. Det er netop fordelen ved, at vi nu får det smidigere tjenestemandssystem. Jeg kan sådan set besvare hr. Ivar Nørgaards spørgsmål derhen, at stillingsbeskrivelser, fortløbende stillingsbeskrivelser og stillingsvurderinger må være en integrerende del af hele denne reform.

Jeg har ikke mange bemærkninger til de øvrige ordførere.

Hr. Enggaard var inde på spørgsmålet om særlige regler med hensyn til, hvilke opgaver af privat karakter der må påtages af dem, der ikke har en fast arbejdstid i statens tjeneste. Det er ganske klart, at staten forudsætter, at man stiller sin fulde arbejdstid til rådighed. Derfor vil jeg mene, at hr. Enggaards spørgsmål er berettiget, og jeg vil besvare det derhen, at jeg finder det fuldstændig rimeligt, om der fra styrelsernes side i sådanne tilfælde fastlægges særlige regler.

Hr. Kjær Rasmussen stillede mig det konkrete spørgsmål, om der findes regler, der forbyder strejke på tjenestemandsområdet, eller om der alene var tale om en kutyme. Man kunne måske fristes til at sige, at der er tale om en til en regel næsten svarende kutyme. Traditionelt findes der jo mellem staten og statens tjenestemænd et sådant